

af inventar i forbindelse hermed, idet man dog ved tilskudsbeløbenes beregning ifølge fast praksis bortser fra udgifter til istandsættelse og anskaffelse af varmeanlæg og orgler.

Da den i de senere år stedfundne stigning af byggeomkostningerne har medført, at kun en mindre del af udgifterne har kunnet afholdes af kirkelige midler, medens en stede større del af udgifterne har måttet dækkes ved optagelse af lån på det private lånemarked, har denne udvikling ført til, at gennemførelsen af de fornødne kirkeistandsættelser har lagt stærkt forøgede byrder på beboerne i landsognene, hvis indbyggertal mange steder er faldende.

Ministeriet må derfor lægge overordentlig vægt på, at der gennem bevillingens forøgelse i finansåret 1968-69 og de følgende finansår, jfr. herved budgetoverslaget for finansårene 1969-70 og 1970-71, skabes mulighed for at yde tilskud til kirkeistandsættelser i overensstemmelse med hidtidig praksis og særlig således, at det efterslæb, der har udviklet sig på dette område, med de deraf følgende forøgede finansieringsomkostninger bringes ud af verden i løbet af nogle år. Det bemærkes i denne forbindelse, at der af den ansøgte rammebevilling på 3.900.000 kr. vil medgå 1.160.000 kr. til dækning af de i finansåret 1968-69 forfaldende dele af tidligere bevilgede flerårige tilskud.

For så vidt angår de på fortegnelsen opførte arbejder, der som nævnt allerede er udført eller er under udførelse, vil et eventuelt tilskud blive anvendt til afvikling af de mest tyngende låneforpligtelser.

Det tilføjes, at de på fortegnelsen opførte bevillingsandragender — såfremt ikke særlige forhold gør sig gældende — vil blive taget op til behandling i den rækkefølge, hvori approbationen er meddelt, men at der ikke på indeværende tidspunkt er taget stilling til, hvorvidt og i hvilket omfang der vil kunne ydes statstilskud til de enkelte arbejder.

Når der er truffet bestemmelse herom, vil der i overensstemmelse med hidtidig praksis blive tilstillet finansudvalget en fortegnelse over de bevilgede tilskud.

Ad 4. Folkekirkens udgifter er dels lokale (sogne- eller pastoratvis) og dels fælles for hele landet, bortset dog fra København og Frederiksberg, der helt har hver sin egen økonomi.

Udgifterne dækkes for en lille dels vedkommende af kirkens fra gammel tid hidrørende egne midler, men i øvrigt gennem ligning af kirkelige skatter og afgifter samt statstilskud. For Grønland gælder dog, at kirkelige udgifter helt afholdes af statskassen.

Statskassens andel i de kirkelige udgifter er for finansåret 1968-69 anslået til 88,669 mill. kr.

Landskirkeskatten udskrives for 1968-69 med 36 millioner. Af denne skat afholdes bl. a. præsternes bestillingstillæg, der hidtil har været udredet af statskassen.

Ministeriet kan i øjeblikket ikke oplyse, hvor store de lokale kirkelige udgifter og indtægter vil blive i 1968-69. Den sidst offentliggjorte statistik for 1965-66 (Statistisk Årbog 1967, pag. 380-381) viste, at der var lignet ca. 160 millioner i kirkelige afgifter for hele landet. Man må regne med, at dette ligningsbeløb i 1968-69 vil være steget til i alt fald 180 millioner. Det samlede budget må herefter blive omtrent således:

Indtægter af egne midler	14	mill.	kr.
Statstilskud	88	-	-
Kirkelig ligning (landskirkeskat + lokale afgifter)	180	-	-
	I alt	282	mill. kr.

hvilket indtægtsbeløb svarer til de budgetterede udgifter.

Man kan i øvrigt henvise til A. Roesen: Dansk Kirkeret (1966) s. 269-77.

Ad 5. Det er min agt at fortsætte de i de senere år — som led i den almindelige strukturændring — udfoldede bestræbelser for gennemførelse af en mere rimelig